

● TELESNA KULTURA ● ŠPORT ● REKREACIJA ●

● MALI NOGOMET

Pingvini prevzeli vodstvo

Končana sta tudi sedmi in osmi turnir za pionirsko in mladinsko prvenstvo Ljubljane v malem nogometu. Sedmi turnir, ki so ga priredili M&M Solerji in Štepanjskem naselju, so osvojile

ekipe Rodos, Partizan Črnuče in Kleparstvo Badič, osmega, ki je potekal v Fužinah, pa Pingvini, M&M Solerji in Ravni tabani. Da bi lahko določili dokončno lestvico pri mlajših pionirjih, je

zasedala tudi Komisija za pionirje KO MN LNZ; zaradi nespo- glasij v vodstvu je namreč prekinjeno pokroviteljstvo ŠD Golovec nad ekipo OŠ Edvarda Kardelja. Pričakovati je bilo, da bo deset točk, ki jih je šolsko moštvo osvojilo pred pričetkom so-

delovanja, ostalo šoli; Golovec pa je računal na šest točk iz časa, ko je bil pokrovitelj. Komisija je razsodila, da teh šest točk ne dobi nihče, kar je v nastalem stanju zagotovo najbolj poštena in pravilna odločitev.

Pingvinom je tako zmaga na osmem turnirju prinesla tudi vodilni položaj v skupni razvrstitvi, pri starejših pionirjih in mladincih pa sta Partizan Črnuče in Kleparstvo Badič ostala v zanesljivem vodstvu. Vse ekipe, ki sodelujejo na turnirjih za prvenstvo Ljubljane, pa obveščamo tudi preko Naše skupnosti o sklepu, da od vključno 6. turnirja pa do konca sezone prejemajo točke samo tiste ekipe, ki pred pričetkom tekočega turnirja vplačajo letno članarino Komisiji za pionirje, zato tudi na nekatere zadnjih turnirjih niso bile podeljene polne točke. Prav tako ne dobi točk ekipa, ki po svoji krivdi ne odigra katerekoli tekme na turnirju (streljanje 7 m namesto tekme ali brez boja prepuščeno 3. mesto).

Po osmih turnirjih lahko z zadovoljstvom rečemo, da se je

tekmovalje razvilo celo nad našimi pričakovanji in da organizatorji svojo nalogo opravijo večinoma dobro. Potrebno pa bi bilo večje sodelovanje vseh vodij ekip v delu Komisije za pionirje.

Kaže, da bo v prihodnje mogoče boljše sodelovanje tudi z nogometnim klubom Slovan. Popuščanje obeh strani se kaže predvsem pri programu pionirske reprezentance Ljubljane.

T. Cokan

● DELO DOBI

● AMD Moste — avto šola vabi v krog svojih sodelavcev nove mlade moči.

Ali želite postati naš sodelavec — učitelj vožnje motornega vozila?

Kandidatom za vpis v program voznik-inštruktor nudimo dopolnilno pripravo in mentorstvo med usposabljanjem za inštruktorja

Interesente, ki izpolnjujejo pogoje:

- aktivno znanje slovenskega jezika,
- 3-letni staž voznika »B« kategorije,
- nekaznovanost zaradi kaznivih dejanj varnosti v cestnem prometu,
- srednja strokovna izobrazba IV. stopnje,
- zdravstvena sposobnost.

Vabimo, da se zglošite na upravi društva, ulica Jana Husa 1a v Ljubljani ali pokličete po telefonu številko 443-251, 443-901 in 445-212, zaradi dogovora o sodelovanju, najkasneje do 31. VII. 1987.

Če vas veseli dinamično vzgojno izobraževalno delo, prijavite se — pričakujemo vas.

Šah je šport, znanost in umetnost

Zbirajo se ob petkih proti večeru v veliki spodnji dvorani KS Kodeljevo: neumorna predsednica Marjana Jelenova, sodnik in organizator in tajnik in še kaj Franc Miklavc, oba — poleg še drugih šestih članov — mojstrska kandidata, prvokategornika, Andrej Berčič — tehnični vodja vsega življenja v društvu, in Boris Bregant, naš sogovornik, republiški sodnik in organizator turnirjev na Kodeljevem, Jordan Tomšič in mnogi od 56 članov. V nevezanem razgovoru smo spoznali tudi nekaj podatkov, dosežkov, težav in načrtov, pa to »vrgli« na papir.

Tam od leta 1980 je v KS Kodeljevo delovala šahovska sekcija. Njen delovni načrt pa se je z leti tako obogatil, da smo že leta 1984 ustanovili Šahovsko društvo Kodeljevo, pripoveduje Boris Bregant. V nekaj letih smo dosegli nekaj pomembnejših ekipnih uspehov: 2. mesto v II. slovenski šahovski ligi, 2. mesto starejših pionirjev na slovenskem prvenstvu ter uvrstitev članske ekipe v republiško finalno tekmovalje za pokal maršala Tita. Članica Zvonka Praznik je nastopila v finalu ženskega svetovnega prvenstva v dopisnem šahu za posameznice in bila članica jugoslovanske olimpijske ekipe. Društvo občasno izdaja svoj bilten Dvojni kmet (edino strokovno šahovsko glasilo v Sloveniji), uvedlo je točkovanje svojih članov po tekmovalnih rezultatih, udeležuje se tekmovalnih doma in na tujem ter samostojno organizira šahovske turnirje za ljubljansko območje (kategorijske, hitropotezne in weekend

turnirje, odprta društvena prvenstva), posamezni člani pa vodijo občinska pionirska ekipna in posamična prvenstva. Od ustanovitvenega leta naprej sodeluje društvo tudi pri šahovskem življenju Doma starejših občanov v Štepanjskem naselju.

Vse to pomeni seveda mnogo igranja, le vaja pa dela mojstra. Leta 1985 je npr. Igor Jelen postal pionirski prvak Slovenije, dotlej najmlajši prvak pri nas; nekaj podobnega obeta pionir Primož Potočnik iz Iskre. Med največje naše dosežke pa štejemo množičnost (predvsem krožke po šolah in drugje), saj nam le-ta omogoča tudi selekcijo. (Nekaj podobnega dosega društvo Fronta v Centru in šahovska sekcija BS 3 za Bežigradom; mnogo bolj kot teren- skaj je igra, ki združuje v sebi tako elemente znanosti in umetnosti kot tudi športa.

Osnovne težave — prostor nam zastoj rešuje KS Kodeljevo. Zavedamo se, da to ni malo, saj je bilo pomanjkanje prostora npr. eden najpomembnejših vzrokov za razpad šahovske sekcije ŠD Slovan. Zato pa smo le lahko nabavili šahovske garniture in tekmovalne ure, pa prišli do več strokovne literature, oziroma

lahko društvo omogoča svojim članom, da jo sami kupijo.

Sprotno denarno problematiko rešujemo z občinsko ŽTKO. Seveda pa je denarja za vse dejavnosti premalo. Dogaaja se torej, da morajo take stroške prevzeti člani sami, ambicioznejši, perspektivnejši igralci pa odhajajo k finančno močnejšim, npr. k Iskre.

Naši načrti? Naše vsestranske težnje (in rezultati) za napredek šaha so nas pripeljale do spoznanja, da bi naj šah postal predmet na FTK. Prva šahovska veselja je to že zdavnaj spoznala — in takoj za njo je bila pred leti tudi Jugoslavija. Sredi leta 1985 smo fakulteti poslali predlog za uvrstitev 105-urnega izbirnega predmeta »šah« v visokošolski vzgojno-izobraževalni program telesne vzgoje. Do danes nismo dobili odgovora, čeprav sodimo, da je bila vloga dovolj utemeljena in podprta tudi z osnutkom okvirnega učnega načrta — sestavil ga je mednarodni mojster Iztok Jelen. No, upajmo, da bomo tak ali drugačen odgovor enkrat le prejeli, saj smo kopije vloge poslali vsem, ki so tako ali drugače zainteresirani za razvoj našega šolstva. Končno pa: šah je igra, ki združuje v sebi tako elemente znanosti in umetnosti kot tudi športa.

Tovariši Bregantu lepa hvala za misli, ki zagotavljajo nadaljnja prizadevanja za razvoj šaha pri nas. Končno pa: društveno življenje je oblika, ki ji naša družba posveča vedno večjo pozornost.

AM

Igrivi dan v vrtcu Otona Župančiča

Tisti, ki redno berejo Našo skupnost, se bodo morda spomnili dogodkov leto nazaj. Čicibani vrtca »Otona Župančiča« so skupno z vzgojitelji in starši v dvorani Slovan organizirali »cicibaniado«, veliko športno prireditev — športno v pravem pomenu besede. Vsak otrok je namreč tekmoval sam s seboj; o zmagovalcih in poraženih ni nihče zgubil besed

Letos so se odločili za podobno akcijo, ki je tokrat nosila ime IGRIVI DAN. Kljub nestanovitnemu vremenu v mesecu maju je bilo 27. maja — na dan nastopa, vreme kot naročeno.

Skoraj tristo otrok (vsi obiskujejo oddelek male šole) se je zbralo na igrišču VVE Parmaka. V pozdrav so si zapeli pesem, tik pred prireditvijo pa so se pozdravili še s trikratnim športnim »Zdravo«. Prireditve je sestavljalo deset vadbenih vsebin, povezanih v krožni vadbi. Otroci so počeli vse mogoče: od kobacanja po dolgem tunelu iz blagaj, hoje po pločevinastih hoduljah, plezanja s kombinacijo ves, do skokov v daljino in iger z žogo. Poleg obvladovanja telesnih spretnosti so pokazali, da zmorejso slediti navodilu vzgojiteljice, da znajo strpno počakati, da pridejo na vrsto, da znajo s toplo besedo spodbujati drug drugega in se vnaprej veselili novih nalog. Vse to pa so splošni vzgojni cilji organizirane predšolske vzgoje.

V jeseni bodo prav ti otroci odšli v šolo. Sprejeli bodo nove, težje naloge — še dolgo pa bodo ostali otroci. Ko bodo prišli iz šole, jim pustimo sprostiti energijo. V utesnjenih stolpnih Štepanjskega naselja to res ne bo mogoče, a k sreči je ob vsaki od njih dovolj prostora za sproščujoče poskok.

»Pa naloge in ostale obveznosti...?«, bodo vprašali starši skorajšnjih šolarjev. Seveda tudi na to ne gre pozabiti. Potem, ko bo »prveček« prepoten in predvnan, bo umit in voljan sedel k nalogi. Če bo zaradi igre na dvorišču kakšno petico zamenjala štirica, nič hudega; tudi odrasli svojih obveznosti ne opravimo vedno odlično.

Mnogi od teh otrok so v vrtcu preživeli pet, šest let, po devet ali celo več ur na dan. Z vso »nagajavo« mladostjo so tovarišcem prirasli k srcu. Še mesec junij in večina od njih bo odšla — novemu dnevu nasproti. Naj ne bo noben od teh dni brez sproščujoče igre!

Z. R.

Taborniški odred Pugled

Na pobudo iniciativnega odbora ZSMS Vevče-Kašelj smo na terenu krajevne skupnosti Vevče-Zg. Kašelj oživili taborniški odred Pugled.

Ta odred je pred časom že deloval, a je ob slabem sodelovanju vseh potrebnih dejavnikov počasi izgubil sapo in mladostna zagnanost je minila.

Novi odbor taborniškega odreda Pugled si je zadal naloge, ki jih bomo s skupnimi močmi realizirali v vsesplošno zadovoljstvo.

— Pripravili smo prvomajsko kresovanje 30. 4. 1987 v športnem parku Vevče.

— Udeležili smo se prvomajskega srečanja na Pečanju (ohranjanje tradicije).

— Taborniki smo se udeležili tudi pohoda po poteh spominov in tovaršstva.

— Sodelovali bomo tudi na drugih srečanjih in različnih proslavah.

— Taborniški odbor bo širil in bogatil taborniško misel in dejavnost med mladimi in najmlajšimi krajani Vevče in Kašlja.

Najmlajši taborniki se imenujejo medvedki in čebelice. V taborniškem odredu Pugled imamo vod. M. Č., ki se imenuje »Čunga lunga«. Tako ime smo si izbrali zato, ker vsi radi žvečimo zvečilni gumi.

Naš vod se sestaja vsak petek ob 17. uri pred trgovino Mercator v Zg. Kašlju.

Če je vreme primerno, gremo na sprehod, ki se konča z raznimi otroškimi igrami kot so: skrivanje, lovljenje, plezanje, teki — igrice je še in še.

Seveda pa v naravi pazimo, da se obnašamo kot taborniki, ki čuvajo naravo, okolje in vse odpadke, papirčke za seboj vedno pospravimo, da ne bi obveljal pregovor: »Kjer osel leži — tam dlako pusti!«

Da pa ne bi mislili, da se samo igramo, moramo povedati, da se tudi učimo. Spoznavamo taborniške znake, kako živeti v naravi, pa tudi zapojemo.

Vsi mlajši, najmlajši Vevčani in Kašljani, vabljeni ste v naše vrste! Več nas bo, prijetneje bo. Vsi skupaj in vsak posebej bo skrbel in mislil na to, kako bi olepšali ali saj očuvali naravo in našo bližnjo okolico vsaj tako, kot je sedaj. Še lepše bi bilo, če bi se trudili za napredek, za lepšo in

čistejšo okolico, za bolj zdravo življenje.

Nekateri naši medvedki in čebelice so napisali svoje misli o tabornikih: Rada hodim k tabornikom zato, ker rada taborim. S taborniki se tudi igram. Sem v skupini medvedkov in čebelic. Naš vod se imenuje vod Čungalungic.

Rada tudi hodim v naravo. V Kašlju nad trgovino imamo sestanek. Učimo se taborniške znake. — Nadja, 2. r.

K tabornikom hodim redno vsak petek. Vsak petek imamo sestanek. Gremo tudi v Prod, kjer se skrivamo in lovimo. Imamo tudi taborniške zvezke. Vod se imenuje Čunga lunga. Učimo se znake za spoznavanje v naravi. K tabornikom hodim, da se veliko naučim. — Matija, 2. r.

K tabornikom hodim, da se naučim taborniške znake — Primož, 8 let

K tabornikom hodim že nekaj tednov. Pri tabornikih spoznavamo taborniške znake, včasih pa gremo tudi v naravo, tam pa se lovimo in skrivamo. — Matjaž, 9 let

Taborniški ZDRAVO!

IRENA

● Na izviru svobode, na Kozari

Na dan mladosti, 25. maja, se je 73 pionirjev osnovne šole Leopolda Mačka-Boruta odpeljalo v Gornje Podgradce, kraj na poti med Mrkovo in Bosansko Gradisko. Tam so bili dva dni gostje učencev osnovne šole Dr. Mladena Stojanovića. Naši pionirji so si najprej ogledali spomenik na Kozari, nato pa so bili skupaj z gostitelji pri spomeniku »Ranjena puca«, čigar avtor je slovenski pisatelj in umetnik Tone Svetina, sprejeti v mladinske vrste. Po počastitvi spomina 580 mladih Podgradčanov, ki se po ofenzivi na Kozari niso vrnili na svoje domove, je sledil še program, kjer je naša

učenka v imenu vseh zagotovila, da bomo čuvali braistvo in enotnost, nato pa slovesen trenutek — mladinska zaobljuba. Zvečer so se, sedaj že mladinci, zbrali v kulturnem domu, kjer so naši šolarji pripravili kulturni program z recitalom, petjem, folklornimi in modernimi plesi in kjer je predstavnik KS Zadobrova-Sneberje šoli izročil spominsko darilo. Naslednji dan smo si ogledali znamenitosti kraja, čigar zgodovina sega daleč nazaj, v dokumentirano pričeno iz leta 1334. Tam je na rečici Vrbaški osnovana prva žaga na vodni pogon leta 1854, in se smatra za žibelko lesne indu-

strije v Bosni in Hercegovini. Zda del v tem združenem podjetju 877 delavcev. Ogledali smo si tudi spomenik enainštiridesetim partizanom (spet avtor Tone Svetina) in njihov zgodovinski muzej. Učenci so se dopoldne še pomerili na šolskem igrišču v odbojki in nogometu, po slovesu od gostiteljev pa jih je pot vodila še v Jasenovac.

Najprej je bil pri spomeniku Ranjena puca opravljen sprejem v ZSMJ, pretresljivo so zveneli stihni pesmi Marina Zurla »Lakota« in prav prijetno je bilo spoznati upokojenega učitelja Djura Iveiča, ki je nadrobno razlagal zgodovino kraja

in širše okolice pri spomeniku in v zgodovinskem muzeju, še posebej pa je bilo presunljivo opisovanje njegovih mladih let, ki jih je z drugimi sovrstniki prebil v ustaškem logoru Stara Gradiska in jih opisuje v knjigi Ranjeno otrostvo.

Naši učenci so bili izredno pristržno sprejeti, zato je bilo tudi slovo toliko težje in navezalo so se mnoga prijateljstva. S seboj v domači kraj smo prinesli življenjsko spoznanje o pomenu zgodovine Kozare, junastvu prebivalcev tega kraja in lep spomin na prijazne in gostoljubne Podgradčane.

BREDI BIZILJ

Oblikovati ustvarjalne socialistične osebnosti

(Nadalejevanje s 1. strani)

velike razdalje med vami in zaselki, zato pri njih gradijo vse bolj znotraj terenskih odborov SZDL. Tudi za člane ZRVS, ki so sedaj vključeni v krajevno skupnost Zavor, razmišljajo, da bi jih organizirali v KS in tako zmanjšali te velike razdalje, ki jih pestijo. Predlagal je tudi, da bi se na Jančah zgradil rekreacijski center in zboljšale razmere za zimovanje otrok.

Marja Benčina, sekretarka občinskega odbora zveze društev prijateljev mladine, je v nekaj stavkih opisala vsebinski smoter in cilje te družbene organizacije, ki bi ji lahko rekli kar mentor pionirske organizacije. Povedala je, da društva in sekcije prijateljev mladine v KS niso najbolj aktivna. Pionirji potrebujejo strokovne mentorje za njihovo interesno vključevanje, te pa je težko dobiti. Potrebovali bi več sto mentorjev. Morda smo v KS premalo aktivni, da bi znali pritegniti prave ljudi, morali pa bi jih tudi bolje ceniti. Če si na primer sekretar OO, si nekaj, če se

mentor nekega krožka, nisi nič. Svojo razpravo je zaključila z domom v Zambratiji, ki je naša dragocena dobrina in oaza vedre mladosti, čeravno že dolgo pretesna.

Janko Ljubič, delegat OK ZKS, je spregovoril o vlogi družbenih organizacij in društev v splošni ljudski obrambi in družbeni samozaščiti. To vlogo poznamo že iz zgodovine delavskega gibanja pa tudi iz druge svetovne vojne. Polno se je zavedamo tudi mi, zato imamo vsaj nekatera društva vključena v obrambni načrt občine in v obrambne načrte krajevnih skupnosti, saj si na primer gašenja požarov, reševanja ob ekoloških katastrofah ali naravnih nesrečah in še drugih številnih razmer ne moremo zamisliti brez nekaterih društev, njihove usposobljenosti, pa tudi opreme.

Miha Košak, delegat TTKS, je najprej nadrobil nekaj statističnih podatkov, ki vsi govorijo o množični telesni kulturi v naši občini. Z aktivno rekreacijo se ukvarja okrog 12.000 prebivalcev, dobro aktivirana

je tudi šolska mladina... Število športnih društev in njihovih članstva je v zadnjih letih strmo porastlo, seveda v manj zahtevnih rekreativnih dejavnostih, pri zahtevnejših oblikah dejavnosti pa se je začela stagnacija. Ker ni ustreznih novih objektov, se te dejavnosti ne morejo razviti in postaviti ob bok uspešnim v drugih ljubljanskih občinah. Pozval je SZDL, da podpre njihova prizadevanja za enakomerni razvoj ljubljanskih občin tudi na tem področju, če že zidamo stanovanjske soseske za vso Ljubljano, moramo graditi tudi športne objekte.

Mile Štincec, sekretar ZKO, je spregovoril o kulturnoumetniških društvih, ki vključujejo vedno več občanov v njihove interese aktivnosti. Ljubitelstvo je kljub materialnim težavam v nenehnem porastu, dobro jim uspeva ohranjati in celo stopnjevati tudi kvaliteto, ki nekatere že uvršča v mednarodno konkurenco. Podobno kot druga društva nimajo povsem zagotovljenega vira financiranja in zlasti vprašanje prostorov je zelo pereče.

SLAVKO GERLICA